

Mongolové porazili Rusko levně, pane Foltýne. Prachy v prachu. Vojenský historik rozebírá

- editor007 | 7. června 2024

ČESKO / SVĚT: „Minimálně dvacet milionů korun vyhozených z našich daní do kanálu. A pokud budou nový šéf a jeho nejbližší podřízení chtít udělat dobře svým kamarádům, tak to může být až padesát milionů korun ročně,“ říká vojenský historik Jiří Fidler o funkci koordinátora strategické komunikace při Úřadu vlády Otakara Foltýna.

A rozebíráme i to, jak nazývá své oponenty. Dost sprostě.

Vláda Petra Fialy vytvořila místo koordinátora strategické komunikace, schválila do něj plukovníka Otakara Foltýna a přidala mu deset tabulkových míst. Co vy na to?

To je jednoduché, minimálně dvacet milionů korun vyhozených z našich daní do kanálu. A pokud budou nový šéf a jeho nejbližší podřízení chtít udělat dobře svým kamarádům, tak to může být až padesát milionů korun ročně. Případně i více na různé expertní zprávy, výzkumné projekty, krátkodobé granty.

Aby totiž bylo možné budoucí výsledky jeho činnosti nějakým způsobem efektivně využít, tak by se musel přijmout nějaký nový zákon na ochranu republiky, ale také „eurolibretardní a envirodementální“ orientace, což je jen krůček k nápravným ústavům, v nichž by práce osvobozovala. Pokud vláda nechce takovou cestou jít, což tedy doufám, tak je funkce pana Foltýna jen zbytečným mrháním financí vyždímaných z daňových poplatníků.

Je Foltýn opravdu tak vzdělaný právník?

Je. Jde o vysoce vzdělaného a na právním poli pravděpodobně velmi erudovaného člověka. Je absolventem Právnické fakulty Univerzity Karlovy (jeho závěrečnou práci se mi v systému najít nepodařilo), následně absolvoval kurz mezinárodního humanitního práva ve Vídni, seminář k islámskému právu a tak dále. Studoval v americkém Newportu, německém Hohenfelsu, v Jordánsku i Turecku. Absolvoval kurz na britské Královské vojenské akademii v Sandhurstu. Autorsky se podílel minimálně na třech publikacích, tedy *Povaha změny*, *Na rozhraní*, *Cesta na Horu*.

Má hodnost plukovníka. Jaká byla jeho vojenská kariéra?

Zde jeho zářivý štít výrazně pohasíná. Pan Foltýn se po ukončení studia nevyhnul základní vojenské službě a absolvoval kurz velitelů v záloze ve Vyškově, což by mohl být jakýsi ekvivalent vojenské katedry vysoké školy z doby o patnáct až dvacet let dříve. Jako voják základní služby vykonával funkci velitele družstva, což tedy není nic moc. To před rokem 1989 zvládali absolventi poddůstojnických škol, ze „špagátů“ pak ti nejhorší, co katedrou sotva prolezli. V roce 2004 se pevně usadil v ministerské kanceláři, kde působil jako starší důstojník, vedoucí starší důstojník, specialista či hlavní specialista. Tedy v teple pražské kanceláře, u počítače, bez velitelské a hmotné odpovědnosti, s vysoce nadstandardním platem a dalšími požitky. Odtud vyjížděl do oněch vzdělávacích kurzů. Za celých dvacet let služby tak vykonával pouze dvě velitelské funkce, velitele družstva a velitele vojenské policie.

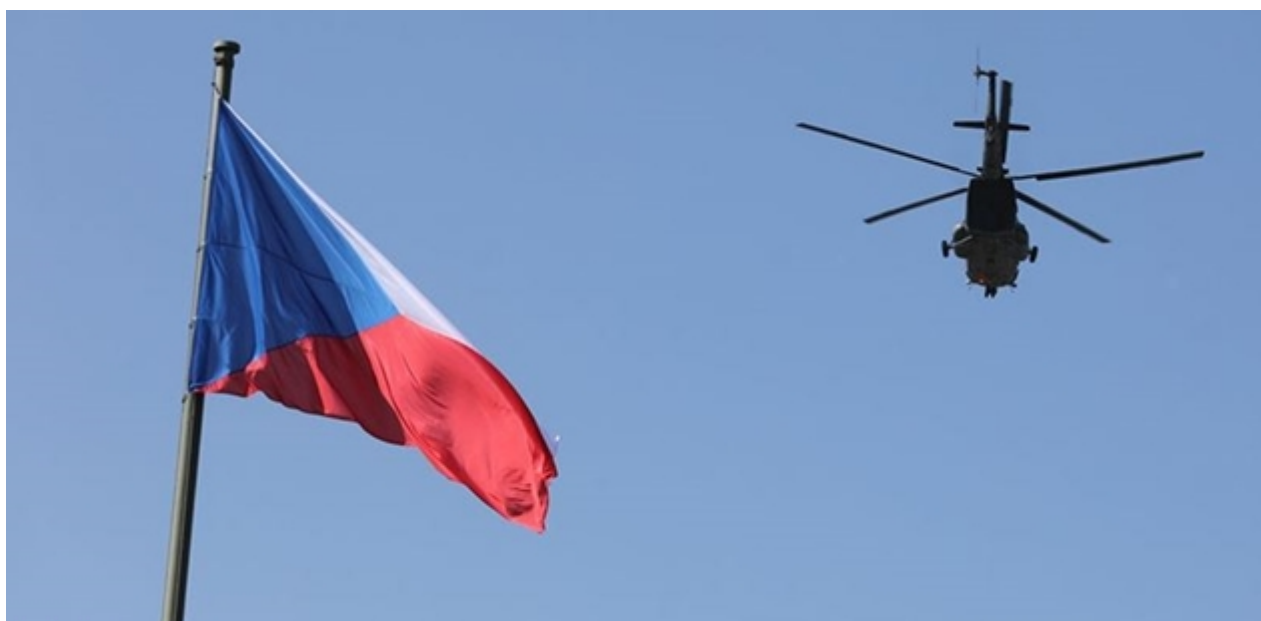

Pokud vím, tak absolvoval i několik zahraničních misí...

To máte pravdu. Celkem tři, tedy velmi slušný výkon. V roce 2006 byl v Kosovu, v letech 2009 a 2019 v Afghánistánu. Při bližším pohledu na funkční zařazení dostaneme tyto údaje - vedoucí starší právník mezinárodního velitelství, právník skupiny velitele, mentor a starší právník. Tedy služba na velitelství. Nikoli asi v teplé kanceláři, ale také asi nikoli v bojovém vozidle přímo v poli.

Přesto, jak to mohl dotáhnout na plukovníka a jak se s fakticky nulovou velitelskou praxí mohl stát velitelem vojenské policie?

To byste se musel zeptat té osoby, která jej jmenovala. Ovšem podobnou kariéru dnes najdete u více než několika málo plukovníků Armády České republiky. V Československé lidové armádě neexistoval kariérní řád, ale bez absolvování funkce velitele čety jste se nemohl stát nadporučíkem, bez absolvování funkce velitele roty majorem, bez absolvování funkce velitele praporu podplukovníkem a bez absolvování funkce velitele pluku plukovníkem. Samozřejmě s výjimkou politruků, kontrášů a třeba právníků jako třeba soudruh prokurátor Stříž.

Dnešní armáda má proti tomu kariérní řád, který se buď evidentně porušuje ostyšest, anebo je

nastaven takovým způsobem, aby byl k ničemu. Z velitele družstva přímo na plukovníka. Dokonce i s modrou knížkou na plukovníka. To je docela síla. Zním ale horší případ.

Jaký?

Dva a půl měsíce základní vojenské služby, superarbitrace ze zdravotních důvodů, pak funkce ministra národní obrany a hodnost armádního generála. JUDr. Alexej Čepička, též absolvent pražské právnické fakulty.

Pan Foltýn je velmi rázný člověk, který dokáže rychle zatratit názorového oponenta, přičemž jen málokdy udrží distingovaný styl vyjadřování. V jeho odsudcích se to jen hemží debily, hajzly, blbci či kretény. Jak takový slovník konvenuje s patřičným chováním vysokého důstojníka, absolventa právnické fakulty a vládního úředníka?

V tomto okamžiku mi přichází na mysl kapitán Matka ze Škvoreckého knihy „Tankový prapor“. U něho je v podobné souvislosti uvedeno: „Užíval občas sprostých slov, neboť byl důstojníkem z lidu. Částečně chtěl, aby to na něm bylo vidět, a částečně to byla síla zvyku.“ Obávám se však, že tady jde o něco horšího.

Vzpomínám na jiného vysokého důstojníka, také absolventa pražské právnické fakulty, mimo jiné i legionáře a čelního představitele naší exilové komunistické strany. Na JUDr. Jaroslava Procházku, jenž byl v roce 1942 dosazen jako stranický kontrolor do Svobodovy jednotky v Buzuluk. Ten posílal svým šéfům pravidelná hlášení, v nichž denuncioval přítomné důstojníky. Z jeho hlášení jen namátkou: „Bude nutno odstranit nejvýbojnější živly, smýšlející jasně antisovětsky. K těm patří: kapitán Bedřich (nebezpečný kretén), nadporučík Kudlič, nadporučík Lenz-Lomský, poručík Janda ... z poddůstojníků rotný Tesařík (nebezpečný dobrodruh)...“ přičemž soudruh se nezastavil ani před osobou svého nadřízeného: „Plukovník Svoboda – omezený voják, ješitný kariérista, jenž by chtěl hrát velkou úlohu, ale nestačí na ni. Ve svém jednání se neřídí zásadami, nýbrž konjunkturální spekulací...“ JUDr. Procházka to nakonec dotáhl na armádního generála a náčelníka generálního štábu, takže asi tuším, proč pan Foltýn dnes vyhlašuje, že by se do uniformy chtěl vrátit. Jeho vojácká ráznost mu asi nebude na škodu, občas by mu však mohl někdo připomenout, že názorový oponent se nerovná třídní nepřítel a že pokud chce diskutovat, tak by neměl mentorovat. A pokud diskutovat nechce, tak proč se s ním vůbec bavit.

V loňském roce se nechal označovat za vojenského analytika, přičemž v rozhovorech

využíval různých historických analogií. Jak to na vás působilo?

Trochu jsem se na jeho výroky podíval. Takže 14. června 2023 měl prohlásit, že Rusové panikaří, přičemž Ukrajinci nasadili do akce jen zlomek svých sil. Dále uvedl, že neúspěchy ruské armády budou mít za následek pád Vladimira Putina. O půl roku později, 8. prosince 2023, přímo uvedl, že „Ukrajina vlastně už vyhrála“. To je docela odvážné hodnocení a člověk si maně vzpomene na komisaře Ledvinu z filmu Adéla ještě nevečeřela a jeho výrok: „Takže jsme to vlastně vyhráli!“

Před několika dny měl uvést, že Rusko lze porazit mimořádně levně. To dokázali naposledy Mongolové v polovině 13. století, přičemž dobrodiní jejich nájezdu padlo na území dnešního Ruska i Ukrajiny. Další zájemci o porážku Ruska, ať to byl švédský král Karel XII., francouzský císař Napoleon I., případně německý vůdce Adolf Hitler, zaplatili vysokou cenu, tedy spíše jejich podřízení.

Ohledně analogií měl pan Foltýn 8. srpna 2023 uvést, že Ukrajinci na několika místech tlačí na skleněnou tabulku, která může prasknout. Zde vidíme, jak ošidné je prognózování ve válečném konfliktu, tady prostě tabulka nepraskla, možná i z toho důvodu, že vlastně nebyla skleněná. Říká se, že každá analogie kulhá, ale na druhou stranu je pravda, že vše, co kulhá, nemůžeme označit za analogii.

[ZDROJ](#)